

lysninger er korrekte, og derfor at der er maksimal sikkerhed for, at kilderne både er kompetente og uafhængige af myndighederne og politiske interesser i det pågældende land.

Svar (13/3 2000)

Udenrigsministeren (Niels Helveg Petersen): Udenrigsministeriet foretager efter anmodning fra asylmyndighederne (Udlændingestyrelsen og Flygtningenævnet) ægthedsvurderinger af udenlandske dokumenter, som asylansøgere fremlægger til støtte for deres asylansøgninger. For iranske dokumenters vedkommende sker dette med bistand fra ambassaden i Teheran og en lokal juridisk kilde.

Den juridiske kilde i Iran har været anvendt af Udenrigsministeriet i adskillige år. Kilden kontrolleres løbende i overensstemmelse med de retningslinier for foretagelse af ægthedsvurderinger og kontrol med kilder i asylsager, der i juni 1996 blev tiltrådt af en arbejdsgruppe med deltagelse af Udenrigsministeriet, Indenrigsministeriet, Justitsministeriet, Rigspolitehøfen, Udlændingestyrelsen og Flygtningenævnet.

Således er Udenrigsministeriet til stadighed opmærksom på, om kilden opfylder de krav, som stilles til lokale kilders pålidelighed, objektivitet, uafhængighed og fortrolighed. Der har ikke hidtil kunnet påvises fejl ved kildens udtalelser, og Udenrigsministeriet har ikke grund til at tro, at kilden ikke skulle leve op til de meget strenge krav, der stilles til Udenrigsministeriets kilder i asylsager.

Spm. nr. S 1760

Til udenrigsministeren (2/3 2000) af:

Knud Erik Hansen (SF):

»På hvilken måde har Udenrigsministeriet sikret sig, at ministeriets juridiske kilde i Iran, der er anvendt til vurdering af oplysninger vedrørende Shahrokh Rahbari, er både uafhængig af myndighederne og kompetent, idet det ikke virker troværdigt, at han afviser eksistensen af et telefonnummer, som faktisk eksisterer, at han kun kommenterer et dokumentets troværdighed på, om det ser ud til at være ændret og ikke på, om indholdet er korrekt?«

Begrundelse

Udenrigsministeriets kilde har på nogle afgørende punkter i Shahrokh Rahbaris asylsag leveret en oplysning om et telefonnummer, som ikke var korrekt, og en utilstrækkelig bedømmelse af et dokumentes gyldighed. Det har betydet, at Shahrokh Rahbari har haft vanskeligt ved at dokumentere sit behov for asyl, og da Flygtningenævnet ikke har ladet tvivlen komme ham til gode, har medført et afslag på asyl.

Svar (13/3 2000)

Udenrigsministeren (Niels Helveg Petersen): For så vidt angår spørgsmålet om den juridiske kildes uafhængighed og kompetence henvises til besvarelsen af spørgsmål nr. S 1759.

Den juridiske kilde har ikke - som anført af spørgeren - været forelagt spørgsmålet om eksistensen af det omhandlede telefonnummer. Spørgsmålet er undersøgt af den danske ambassade i Teheran.

På forespørgsel fra ambassaden oplyste den iranske telefonoplysning i maj 1998, at telefonnummeret ikke eksisterede. Dette udelukker følgelig ikke, at telefonnummeret var i brug på det for sagen relevante tidspunkt, dvs. i december 1997.

I forbindelse med den af Flygtningenævnet foranledigede nye undersøgelse af sagen nægtede den iranske telefonoplysning på forespørgsel fra ambassaden i april 1999 at udtale sig om nummerets eventuelle eksistens, medmindre man fik oplyst navnet på den formodede abonnent. Ved henvendelse til den iranske telefonfejlmelding fik ambassaden imidlertid oplyst, at telefonnummeret tilhørte en abonnent i det nordlige Teheran. Ved ambassadens opringninger til nummeret i april og maj 1999 kunne det konstateres, at det eksisterede, men at telefonen ikke blev taget.

Den juridiske kilde har på Flygtningenævnets foranledning i henholdsvis april 1998 og i april 1999 fået forelagt i alt 3 dokumenter til ægthedsvurdering i sagen vedrørende Sharokh Rahbari. Udenrigsministeriet har underrettet Flygtningenævnet om kildens konklusioner, og hvilke præmisser de er baseret på.

Som spørgeren også er inde på, ville det klart være ønskeligt, såfremt kilden til enhver tid havde mulighed for at undersøge ægtheden af de forelagte dokumenter til bunds. Imidlertid er